

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 2.

V Ljubljani, v torek 3. januarija 1888.

Letnik XVI.

Pogled v staro leto.

II.

Nemški vojskovodja, grof Moltke, je pred šestimi leti pisal o vprašanju razoroženja ter priznal, „da je vsaka vojska narodom nesreča, če tudi zmagajo“. V drugem pismu pa pravi: „Večni mir so sanje, in ne lepe sanje. Vojska je element božjega reda. Najplemenitejše človeške čednosti razvijajo se na bojiščih. Brez vojske svet segnjije in propade.“ A lansko leto je bil slaven vojak že drugih misli. In tudi mi vprašamo, kaj koristi vojska? Vse tako imenovane „lokalizovane vojske“ so se pričele za „narodnostno idejo“.

Poglejmo na primer v Nemčijo. Brez 1866. l. bi ne bilo 1870. l., ne francoskega sovraštva, in tudi ne misli o rusko-francoski zvezi. Vse to pa le zaradi „narodnostne ideje“. In vendar mora vsakdo priznati, da nobena država ne čuti potrebe, preliti zadnjo kapljico krvi in izdati zadnji novčič za kosček tuje zemlje. Temu bi se uprli tudi finančni možje, ki bi v takem slučaju izgubili milijone. Čuli so se iz židovskih krogov glasni glasovi: ako se že mora predruščiti obličje Evrope, naj se zgodi mirnim potom „kompenzacije“.

Trocarska zveza je bila v prvi vrsti obrnena na vshod. Ali hruška ni še zrela, in razbila se je zveza. Iz dosedanjih dogodkov v Bolgariji pa smemo posneti, da v Berlinu radi zatisnejo jedno oko, ako Rusija trese drevo, na kojem visi na pol dozoreli sad. Turčija tudi čuti, da ji bije zadnja ura.

Turčija v smrtnem strahu išče danes zavetje v Petrogradu, jutri v Londonu, ob enem se oborožuje, ker se boji požara v Makedoniji. Doli na mostu med dvema svetovnima deloma je Eridino jabelko. Kdo zasede prestol ob Zlatem rogu, odvisno je od tega, komu pade zrela hruška v naročje. In ravno to vprašanje kaže nam pri nastopu novega leta neveselo prihodnost.

Da se je v minolem letu ohranil mir, zahvaliti se moramo le Vsemogočnemu, ne svoji modrosti in srčnosti. Kar smo storili ter se motili, rečeno je s

kratкими besedami. Knez Aleksander je bil kandidat signatarnih držav, torej tudi Avstrije. Princ Ferdinand pa ni kandidat ne držav, ne Kalnokyjev, kakor je ta govoril v delegacijah. Aleksandra so odstavili, in svet je ploskal temu činu; in Ferdinand sedi na prestolu, države pa molče, ker se bojé ognju prilivati olja. Bolgarsko vprašanje tedaj ni raz dnevni red evropskih držav, marveč rana na telesi Evrope ostala je odprta in krvaveča, in vsak trenotek treba se je bati, da se spró zdravniki, ki jo zdravé.

Kdor „v Bolgariji nima koristi“, ta tudi v Carigradu nima ničesa iskati. In te besede nemškega državnika je dobro tolmačil ruski vladni list rekši: da je bila Prusija vedno zanesljiva sosedinja Rusiji, in tudi v prihodnje ne bo ovirala ruskih koristi na jugu. In kako bi se glasil odgovor ruskega lista nasproti Avstriji?

V resnici, Bismarck je imel dolgo let nezasluženo srečo, ki ga še sedaj ni popolnoma zapustila. Vendar se je v ravno minolem letu pokazalo, da tudi železni mož ni Titan, marveč navaden človek. Le s silo še brani stolpe in nasipe, ktere je gradil mnogo let. Kdor hoče zapovedovati svetu, ta mu mora tudi zagotoviti mir. In vendar je mogočni kancelar sam priznal, da je mir v nevarnosti, in išče zaveznikov. Vsemu svetu je naznanil, da je vesel zveze z Italijo.

To začasno stanje evropskega položaja je neznošljivo, in reči smemo: bolji je konec s strahom, kakor strah brez konca. Mrtva je trocarska zveza; in leto 1888 mora pokazati, je li resnica dvocarska zveza z Rusijo ali Avstrijo.

Deželni zbor kranjski.

(Deseta seja dne 29. januarija.)

Pričetek seje ob 1/2 11. uri dopoldne. Čita in potrdi se zapisnik zadnje seje, potem gosp. deželni glavar razdeli došle vloge in peticije. Med drugimi je poslanec Kraigher izročil prošnjo šestnajstih novih odbornikov vrhniške županije za izvršitev po-

stave z dné 23. avgusta 1876, člen IV. proti gosp. Petru Lenassi-ju, sedaj še uradujočemu županu vrhniškemu, ker že več let računov ni položil. Poročilo deželnega odbora ob osuševanju račenske doline in njenih sosednih dolin se v poročanje izroči finančnemu odseku, potem dr. Mošé poroča o zakonu gledé nekterih prememb cesarskega patenta z dné 5. julija 1853 ob zemljiščnem odkupovanju in v imenu finančnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

a) Priloženi načrt se potrdi;

b) deželnemu odboru se naroča, da temu načrtu zakona izprosi Najvišje potrjenje.“

Zbornica sprejme oba predloga in zakon brez ugovora in vsaktere premembe. Zakon se popolnoma strinja z enakim zakonom, ki ga je bila vlada l. 1886. predložila deželnemu zboru češkemu, torej ni dvoma, da dobí tudi Najvišje potrjenje. Zakon sam objavimo jutri.

Poslanec Detela poroča o prošnji občine Radeče, sv. Križ in Dvor za podporo v napravo gozdne drevesnice v Radečah in predlaga, naj se prošnja izroči deželnemu odboru s pooblastilom, da sme v primeri z izkazano potrebo dovoliti podporo do zneska 50 gld.

Ta predlog obvelja brez ugovora.

Poslanec dr. Vošnjak poroča o prošnji občinskega odbora sv. Križ pri Radečah za podporo šolske zgradbe na Dobovcu. Ker je dotični kredit letos že potrošen in tudi ni pojasnjeno, kako je z omenjeno šolo, izroča se dotična prošnja deželnemu odboru v natančnejše poizvedanje in dovolitev primerne podpore iz deželnega zaklada. Enako se izroča prošnja krajnega šolskega sveta v Gočah za podporo ondotnemu šolskemu vrtu deželnemu odboru, da razmere preišče in dovoli primeren donesek iz deželno-kulturnega zaklada.

Prošnja krajnega šolskega sveta v Starem trgu pri Poljanah, o kateri v imenu finančnega odseka poroča dr. Vošnjak, se za letos odkloni, ker je imenovana šola dobila že 600 gld. deželne podpore in je v ta namen dovoljeni znesek

LISTEK.

Nočni gost.

(Resnična dogodka.)

Solnce je zašlo na noč v temne gore. V vasi H. so je z žetvijo utrjeni sosedje kmalu posnemali. Brž je bilo povsod mirno in tiho kakor v puščavi. Samo čuvaj pes se včasih oglasi. Tudi v hiši kmeta Rumenca je vse mirno: na oni strani, kjer spavajo stariši, in tudi tam kjer spava Vojteh, njegov sin.

V tej noči je zastal pred Rumencevo hišo mož. Zaradi teme ni se mu videlo v obraz, samo ko se je izpod oblakov pokazala kakošna zvezdica ali luna, poznalo se je, da je ramenat mož, zavrt v širok plašč. Ponočni popotnik stoji pred oknom in gleda notri v sobo, kjer vse sladko spi. Za trenotek gre od okna in tiho koraka za hišo, kjer skoči čez nizki zid v vrt in stopa k vratom sobe Vojteha dijaka. — Počasi odpira vrata, in ta zaškripljejo. Poznalo se je, da je popotnik v hiši znan. Dijak, kateri še ni spal, ustraši se, in pomisli si „kaj pomeni ta-le nočni obisk, kaj bo z menoj?“ Hoče zavpiti — ne more, hoče z okna skočiti — [prepozno je. Da se

obrani, zgrabi puško — gost stoji pri postelji. Gleda malo, gre k drugi postelji in začne odeje proč devati. To je gotovo tat! — Dijak puško sproži — in tujec pade na tla. V trenotku je vse na nogah. Vsak hiti v sobo dijakovo. Prinesejo luč in vidijo na tleh ležati moža v obrazu črnega — in na postelji obnemaganega dijaka.

„Le na njega, umoril je meni sina,“ jokaje se zavpije Rumence in nekoliko rok seže po tujcu.

„Oče, nočete vendar svojega Vaclava —“.

„Nebesa, kje si se ti tukaj vzela, in kaj si naredil, nesrečni sin!“

„Predno začnem pripovedovati, poživimo najprej Vojteha, kateri je iz strahu obnemagal.“

Poživijo Vojteha, kateri pričujoče preplašeno gleda.

„Oče, niste li dobili pisma, da pridem danes iz Bosne?“

„Dragi sin, še vrstice ne,“ rečejo mati.

„Vlak se je na Ogorskem zamudil, tako da nisem mogel poprej priti kakor po noči. Vsi ste tukaj sladko spali, in nisem vas hotel buditi. Šel sem torej za hišo, in odprem si vrata na znani mi način. Drugo naj pové naš junaški strelec Vojteh,“ smeja se spodbada svojega brata, naj nadaljuje.

In Vojteh je nadaljeval: „Neki mož je prišel sem,

in jaz sem mislil da je tat, v tem me je potrdilo to, ker je začel Vaclav odeje s postelje proč devati, da se vleže spat. Ne vem, kako se je zgodilo, da se je puška sprožila. Bogu bodi hvala, da ni bila puška na ostro nabita. Brat mi bo odpustil, — že zaradi strahu, kterega sem doživel — da sem iz njega zamorca naredil.“

„Zakaj pa bi ne, hvaležni bodimo, da se ni nič hujšega zgodilo“ reče Vaclav — zamorec.

Tako je k Rumencu prišel namesto tatu sin vojak. Seveda ni potem izmed njih nobeden več zaspal.

Kaznovana izdaja.

(Povest iz časov francoske vojske.)

VII.

Na predvečer Malega Šmarna so bile vse kranjske ulice polne ljudi, ki so drli na glavni trg gledat zbrano francosko vojsko. General Beloti jezdil je na bistrem konji sem in tje globoko zamišljen. Blizu njega je stal Boštjan in se nekako zaničljivo oziral po ljudeh. Pet topov je bilo pripravljenih, da je vzamejo vojaki seboj.

6000 gld. letos že razdeljen. Mogoče pa morda bo na to obično pri razdelitvi podpor ozirati se v prihodnjem letu.

Poslanec Detela poroča o prošnji županstva v Senožecah za podporo v napravo napajališča, oziroma vodoshrana ter nasvetuje v ta namen podporo 200 gld. iz deželno-kulturnega zaklada, ako se deželni odbor prepriča o potrebi.

Poslanec Kavčič podpira ta predlog in zlasti priporoča, naj bi tudi slavna vlada take naprave izdatno podpirala. Omenja, v kakih zadregah so tamošnji prebivalci, kadar nastane suša in jim poide voda. Ljudje so se odločili z velikimi stroški, ki bodo presegali 1400 gld., napraviti novo napajališče, in pri svoji revščini pač zaslužijo izdatno podporo, zato jih toplo priporoča zlasti še slavni vladi. Predlog finančnega odseka potem obvelja soglasno.

(Dalje prih.)

Govor poslanca Hrena

v deželnem zboru dne 29. t. m.

(Dalje.)

Ko pa zdaj po teh splošnih opazkah preidem na svoj predlog ter se lotim utemeljevati koristnost nasvetovanih prememb, naj mi bode dovoljeno, na kratko posneti iz sedaj veljavnega, zapuščinske doneske za normalno-šolski zaklad uravnajočega zakona z dne 18. decembra 1874 njega bistvena določila.

Ta zakon ustanovlja v prvem svojem paragrafu načelo, da je od vsake zapuščine, ki na čisto znaša nad 300 gld., plačati neko, v slednjem paragrafu določeno pristojbino normalno-šolskemu zakladu; — § 2. pa določuje velikost tiste pristojbine, ki znaša pri zapuščinah od 300 do 500 gl. povprek po 1 gld., — če je pa zapuščine nad 500 gl., odmeriti je šolski donesek po neki tarifni lestvici ali skali tako, da se jemlje od vsakih 100 gld. podedovanega premoženja neki določen znesek, in sicer: pri zapuščinah nad 500 do 1000 gld. po 20 kr. — pri zapuščinah nad 1000 gld. do 5000 gld. po 25 kr.; pri zapuščinah nad 5000 do 10.000 gld. po 30 kr. od vsakih 100 gld. in tako naprej, — držeč se vodilnega načela, da kolikor večje je zapuščinsko premoženje, po toliko višji tarifi je odmeriti pristojbino od vsakih 100 gld., in še-le, ko dospe zapuščinsko premoženje do 100.000 gld. in čez, se napredovalna tarifa ustavi ter je v tem slučaju plačati od vsakih 100 gld. po 70 kr. šolskega doneska — torej na primer: od 120.000 gld. = 840 gld.

Pa ta tarifa velja le za neposredne, zárodne, tako imenovane „nujne“ dediče, to so zapustnikov otroci in unuki ali stariši; in za zapustnikovega zakonskega druga. Vsak drugi dedič pa, naj si bodi zapustnikov sorodnik ali ž njim v nikaki rodovinski zvezi, ima plačati poleg omenjene tarife še 50%, to je za polovico več šolskega doneska.

V čem pa obstojé po meni nasvetovane spremembe?

Moj predlog drži se načeloma onih istih vodil, kakor sedaj veljavni zakon, namreč, da določuje pristojbino po tarifni lestvici in da razločuje med de-

diči po njihovem rodovinskem razmerji do zapustnika; samo da moj predlog sega na obe strani še nekoliko dlje. Predlog moj razločuje namreč tri vrste dedičev in vreduje po teh vrstah tudi doneske za šolski zaklad — v prvo vrsto spadajo, kakor že po sedanjem zakonu zgoraj omenjeni „nujni“ dediči in zapustnikov drug — v drugo vrsto zapustnikov bližnji zlahtniki ali sorodniki do vštetega četrtega kolena — to so bratje in sestre, stric in teta, bratič in sesterna, bratranec in sestričina — v tretjo vrsto pa spadajo vse druge osebe, naj si bodo s zapustnikom v kaki rodovinski daljši zvezi, ali njemu popolnoma stranski. — Dosledno tej razločitvi dedičev meri tudi moj nasvet na to, da se šolski doneski po treh merah določujejo; namreč prvič za „nujne“ dediče in zakonskega druga po podstavni tarifni številki, kakor jo ustanovlja § 2. zakona; drugič za bližnje zlahtnike ali sorodnike, ki naj imajo plačati za 50%, to je za polovico več, ko dediči prve vrste, in tretjič za vse druge dediče brez razločka, katerim naj se šolska pristojbina zviša za 100%, to je za celoto tarifne številke. Po tej meri bi od zapuščine, od katere ima šolskega doneska plačati zapustnikov sin ali njegova vdova 10 gld., tista pristojbina znašala bodisi pri bratu ali kakem drugem bližnjem sorodniku 15 gld. — pri dediču tretje vrste pa 20 gld.

Ta razločitev mora se pa smatrati za popolnoma opravičeno in jo vелеva že naravna čut; kajti otrok je tako rekoč zapustnikov odrastek, je mladika istega debela, ki se je imel že po zarodnem razmerji na dedščino očetovo zanašati; otrok je očetu naravni naslednik, ki je mnogokrat bil njemu tudi pri dobitku premoženja na pomoč, njegov sodelovalec in ki si je torej že s tem pridobil neko pravico na očetovo zapuščino. Daljnim sorodnikom ali pa takim dedičem, ki niso s zapustnikom celó v nikaki sorodbi, kakor jih v nemškem prav označevalno imenujejo „lachende Erben“, to je „smejajoči se dediči“ — njim pripade dedščina brez vsakega naravnega naslova, oni v mnogih slučajih na dedščino niti nikdar mislili niso, ter je za nje dedščina kakor najden zaklad, ali loterijski dobiček, in zato je gotovo primerno, umestno in pravično, da se taki dediči tudi za javne potrebščine bolj obdačijo, kot zárodni in drugi bližnji sorodniki zapustnikov.

Tega razločilnega načela po rodovinski razmeri dedičev s zapustnikom drži se tudi državna finančna politika, ker tudi po cesarskem patentu z dne 9. februarja 1850 (ali pristojbinski postavi) je odmerjati prenosnino od podedovanega premoženja, kakor določuje tarifna številka 106, po ravno tistih načelih, katere sem si jaz za vodilno podlago vzel, namreč po razločenih treh vrstah dedičev, ter predpisuje prenosnino dedičem prve vrste z 1%, dedičem druge vrste s 4%, in dedičem tretje vrste z 8% čiste dedščine; povrh tega pa pride še vojna doklada od $\frac{1}{4}$ odstotka.

Ta trovrstna razločitev dedičev po rodovinski razmeri s zapustnikom je torej prva novost, po kateri se razlikuje po meni nasvetovani načrt zakona od sedaj veljavnega zakona z dne 18. decembra 1874.

(Dalje prih.)

Častniki so silili generala, naj pelje vojno po desnem savskem bregu. Boštjan pa je svojeglavno trdil, da bodo veliko preje dospeli do odločenega mesta, ako krenejo po levem bregu. Beloti je zapal bolj grdemu izdajalcu, kakor pa izkušenim svojim svetovalcem; odločil se je za levo stran.

Proti polnoči odrine vojna iz Kranja proti Smledniku. Ponosno, a nerodno jezdi Boštjan poleg generala. Nasmeh, ki mu igra okrog usten, kaže, kako mu je nočno potovanje všeč.

Izdajalec pelje Francoze čez Vranšico naravnost proti Trzinu. Pet je odbila ura v zvoniku cerkve sv. Florijana, ko so se prikazali prvi vojaki vrhu trzinskega gozda. A ne majhen strah je prešine, ko zagledajo v mali daljavi pred seboj sovražno vojsko. Po veliki cesti sém so prihajali avstrijski vojaki pod poveljstvom generala Felseisa.

Pretekli večer so nekateri beguni iz Trzina prišli tudi na Brdo in tu pripovedovali, da pridejo Francozi sem doli. Felseis ni popolnoma veroval tej novici, a vendar je ukazal vojakom pripraviti se na odhod in na boj; drugo jutro pa je na vse zgodaj odrinil od toč sovražniku naproti. Ko so jih Francozi opazili, imeli so oni Dob že za seboj.

Beloti, kateremu srce ni veliko manj upadlo,

kakor vojakom njegovim, ukaže hitro iti v dol in postaviti se v bojno vrsto.

Dobre četrte ure potem je že stalo sedem tisoč Francozov na širokem travniku poleg cerkve. Za hrbtom jih je varoval hrib, na levi so imeli cerkev in na desni jih je mejila Pěšata.

Glavni tabor je bil narejen okrog cerkve, kjer so stali topovi. Cerkev sama je bila polna orožja, smodnika in drugih bojnih priprav. Beloti je stal v zvoniku z nekaterimi častniki in z Boštjanom, in se neprenehoma jezil zdaj nad tem, zdaj nad onim. Celó Boštjana je začel zbadati, ker jih je na tak kraj zapeljal. Ta je bil ves preplašen videč, v kako zadrego je spravil Francoze; bal se je že za svojo glavo; najraje bi ušel, pa nikakor ni mogel.

Ravno je dospel Felseis s svojimi vojaki do Trzina, ko se je dež tako močno ulil z neba, kakor bi se bil oblak utrgal. V kratkem časi so bili vsi do kože premočeni. Vkljub tolikim težavam postavi general svoje brambovce sovražniku nasproti. Potem stopi prednje in je s krepkimi in navdušenimi besedami osrčuje k boju. Vsem njegovim vojakom se je bralo veselje na obrazu, ni ga bilo bojazljiveca med njimi.

(Dalje prih.)

Praznovanje papeževe zlate maše v Ljubljani.

Papeževa slavnost v redutni dvorani.

(Konec.)

Jedna najsijajnejših točk cele slovesnosti bil je prekrasni iz srca kipeč slavnostni govor g. vodje Fr. Povšeta. Z iskreno prepričevalno besedo, z govorniško dovršenostjo kazal nam je zlatomašnika Leona XIII. kot učenjaka in državnika. Sklenil je s trikratnimi „Slava“-klici sv. Očetu. Ti klici so krepko in gromovito odmevali po dvorani. — Med govorom čulo se je pogosto živahno odobravanje poslušalcev in sklepu sledila je občna pohvala, dolgotrajno burno ploskanje in čestitanje govorniku.

Slavnostnemu govoru sledila je točka, ki vsakateremu navzočemu ostane sigurno dolgo v spominu. Komu se ni omilila B. Ipavčeva: „Kdo je mar“ — takoj prvokrat? A večkrat ko jo čuješ, bolj ti je všeč. To je prava pravcata roža z domačega vrta. Če je dovoljeno govoriti v pripodobi, zdé se nam besede in melodije te kompozicije podobne slovenskemu dekletu opravljenemu v narodno nošo z belo pečo na glavi. Ni čuda tudi, da se je Slovencem toliko prikupila, da so jo radi in z veseljem slišali pri vseh slovesnih prilikah. Da pa ima pesem v sebi še vedno moč očarati občinstvo, pokazalo se je zopet včeraj. Kipečim srcem prisluškalim smo rahlim solo-partijam in duetu, a tudi mogočno donečim akordom celega zbora. Ocenjajoči izvod sinočnjega glasbenega programa smo v resnici v dvomu, kateremu bi dali prednost, ali zboru ali orkestru. Toliko pa z dobro vestjo smemo poročiti, da sta oba občinstvo nad vse pričakovanje zadovoljila. Nismo imeli še prilike poprej slišati te kompozicije z instrumentalnim spremljevanjem, a upamo v smislu občinstva govoriti, če izražamo željo, da bi se nam taka prilika še kedaj in kmalu ponudila. Slovenci do kompozicij domačih ne smemo biti indiferentni, osobito ako se nam domači duh podaje v krasni umetni obliki. Še enkrat: primerno izbrana ta točka izvedena bila je točno in fino na vsestransko zadovoljnost. Slava izvrševalcem!

Sklepni govor govoril je č. g. kanonik Karol Klun. Omenjal je tesno zvezo sv. stola s presvetlo vladarsko hišo in tesno vez sedaj vladajočih oseb. Povdarjal, da se imamo tem faktorjem tudi mi zahvaliti, da smo ohranili katoliško vero in končal z besedami cesarske pesmi: „Bog obvaruj, Bog ohrani nam cesarja, Avstrijo; modro naj jo vlada, brani s svete vere pomočjo.“ Pri teh besedah, katerim so sledili navdušeni „Živio“-in „Slava“-klici, je zbor vstal in na to pela se je „Cesarska himna“, ktero je občinstvo stojé poslušalo.

Ko so utihnili zadnji glasovi, stopi na oder prem. g. knezoškof ter spregovori nekako tako-le:

Visokorodna, slavna gospôda!

Vse, kar smo pri današnji slavnosti čuli, bilo je tako lepo, da bi menil le izbrisati vam preugoden vtis teh izvrstno-lepih govorov, če bi po vsem tem tudi jaz na dolgo spregovoril. Zato hočem le ob kratkem nekaj pripomniti. Posneti hočem sad prelepe slavnosti, kateri seboj domov vzemimo. Ta sad naj je verno prepričanje, in zvesta vdanost do rimske stolice. To dvoje naj nas vodi v vsem našem mišljenju in delovanju.

Katoličanstvo ni sistem verskih resnic, iz katerega bi si vsak posameznik vsprejel, kar mu ugaja, a zavrgel, kar mu ne ugaja; ne: katoličanstvo je jednoten živ organizem, ki ima živo glavo in žive ude. Primerjati se dá vodotoku, po katerega cevéh pretaka se iz bistraga vrelca živa studenčnica. Organizem ta obstoji iz rimskega papeža, iz škofov, duhovnikov in vernikov. Oživilja pa ga duh božji, duh Izveličarjev. Iz Njegovega presvetega Sreca izvira in priteka nam po skali Petrovi po cevéh (škofih in duhovnikih) živa voda prave vere in milosti božje v sv. zakramentih. — Zato si tudi le tako moremo razlagati velikanske vspehe, ktere je doseglo katoličanstvo.

Pravemu katoličanu ne more zadostovati samo ta ali ona resnica katoliške vere, ampak vsprejeti mora celi organizem, vsprejeti torej tudi papeža kot od Boga nakazanega in zaukazanega Učitelja. To prepričanje, da so res od Boga postavljeni, vodilo je vso dolgo vrsto 263 papežev, ki se niso nikdar utrudili v svojih naporih za srečo človeštva; to prepričanje rodilo nam je med njimi 35 mučencev. V

prvih časih krščanstva imeti je moral vsak papež vže pri svoji izvolitvi pred očmi, da ga čaka bržkone smrt na morišči. V lepi vrsti prvih 25 papežev, od apostola Petra pa do Siksta II., bili so vsi mučeniki. Vse te in druge papeže, med katerimi je, če se ne motim, 81 kanonizovanih svetnikov in 5 blaženih („beati“), vodilo je trdno prepričanje; vodila jih je iz tega prepričanja izvirajoča ljubezen do Boga in do bližnjega.

Še v lepši luči kaže se nam živi organizem katoliške cerkve, če se ozremo na razne verske ločine, odcepljene od rimske stolice. Tudi one bile so nekdanj združene po cevéh, po katerih se je pretakala živa voda, s katoliško cerkvijo. A ko jim je bila pretrgana zveza z bistrim vrelcem, imajo sicer še nekoliko vode, a ta voda ni živa; je motna, je kalna, nezdrava.

Glejmo na katoliške misijone! Sad njih truda je pri malih pripomočkih vedno rastoče razširjanje katoliške vere. — Inoverci imajo sicer tudi svoje misijonarje in svoje misijone, in za-nje več pripomočkov, kot mi; a privržencev imajo le toliko časa, dokler jim dajejo denarja. Kadar pa nastanejo tuge, nevarnosti, muke, zginejo jedni in drugi. — Od kod ta razloček? Od tod, ker tukaj ni živega duha; ker je pretrgana vez s skalo Petrovo in tako s Zveličarjem samim.

Naj je tedaj sad prelepe današnje slavnosti poživljenje te naše zavesti, da ostanemo vedno zvesto vdani rimski stolici, da nam tako priteka vselej živa voda prave vere in milosti nebeske.

H koncu štejem si v dolžnost, zahvalo izreči slavnemu deželnemu zboru; zahvalim se istotako slavnemu mestnemu zboru ljubljanskemu; zahvalim se ljubljanskim meščanom in sploh vsem, ki so kakorkoli pripomogli k tej slavnosti. Morda ni mesta v celi Avstriji, ki bi se moglo z nami v tem primerjati.

Zahvaljujem pa se ne samo jaz; zahvalil se je sv. Oče sam; kajti na čestitanje odbora, ki je vodil priprave za slavnost zlate maše, dobili smo od sv. Očeta po državnem tajniku, kardinalu Rampolli, nastopni telegram:

„Riconoscente a condesto comitato feste giubilar per le esprese felicitazioni il Santo Padre concede con paterno affetto apostolica benedizione implorata pel congresso dei cattolici da tenersi il 1. gennaio a Lubiana. Cardinale Rampolla.“

„Hvaležen odboru za priprave slovesnosti zlate maše na izraženih voščilih podeli sv. Oče z očetovsko ljubeznijo zaproseni apostolski blagoslov za zborovanje katoličanov 1. januarija v Ljubljani. Kardinal Rampolla.“

Izvršujoč to milost sv. Očeta podelim vam sedaj sv. blagoslov.

Klečé vsprejme zbor sv. blagoslov in se po skoraj poltretje urnem sestanku navdušeno razide.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. januarija.

Notranje dežele.

Dunaj je papežovo slavnost praznoval zelo veličastno. V cerkvi sv. Štefana bila je ob 11. uri slovesna sv. maša, ko jo je daroval škof dr. Angerer. Navzoč je bil v cerkvi tudi papežev nuncij, nadškof Galimberti in mnogo občinstva iz najvišjih krogov. Ob 1. uri popoldne pa je sprejel Galimberti v svoj palači čestitelje sv. Očeta. Med temi so bile najodličnejši osebe, koje ima naša prestolnica: člani cesarske hiše, dvorniki, ministri, visoka duhovščina, generali itd. Avstrija je v resnici pokazala pri tej priliki, kako visoko spoštuje cerkvenega poglavarja. Tudi po drugih mestih vršile so se enake slovesnosti.

Vsi dunajski listi proslavljajo v svojih predčerašnjih številkah papeža Leona XIII. kot kneza miru.

Pri novoletnem sprejemu se je izrazil ogerski ministerski predsednik Tisza, da morajo politiki računati z dejansko vojskino nevarnostjo. Ta izjava je vzbudila na Dunaji veliko pozornost.

Vnanje države.

V dopolnilo včerašnjega brzojava o sestavi srbskega ministerstva se naznanja: Predsedstvo in vojsko je prevzel Sava Gruić; zunanje zadeve polkovnik Franasović; javne stavbe dosedanji minister Velimirović; dosedanji trgovinski minister Svetozar Milosavljević notranje zadeve; dosedanji finančni minister Vuić isti posel; sekcijiski načelnik v trgovinskem ministerstvu Steva Popović trgovino

in Giga Geršić pravosodje in ob enem začasno nauk in bogočastje.

Ruski listi pišejo, da so v avstrijskem vojnem svetu pod predsedstvom cesarjevim zmagali mirovni nazori nadvojvode Albrehta in grofa Kálnokyja. O nujni vojskini nevarnosti se niti ne more govoriti. Isto tako pa tudi ni misliti, da bi Rusija kaj odnehala v bolgarskem vprašanji. Car se strogo drži načela, da spada v mejah mirovne pogodbe s Turčijo in berlinske pogodbe Bolgarija pod rusko območje in da je Rusija pripoznala avstrijsko stališče v Bosni in Hercegovini edino le pod tem pogojem. — Poljaki se bojé, da bi se približala Avstrija Rusiji, vsled česar bi zgubili Poljaki svoje prednostno stanje v Galiciji. Vsled tega so pričeli pisati poljski listi zelo mirovno in odsvetovati Avstriji od vojske. — Ob avstrijski meji se še vedno pomikajo ruske vojne čete iz enega v drug kraj, to pa le iz strateških ozirov; pomnožila se mejna vojna ni niti za enega moža.

„Reichsanzeiger“ je dne 31. decembra objavil one ponarejene listine, koje so se predložile nemškemu kancelarju na povelje ruskega carja, da jih preišče gledé njihove vsebine in izvira. Preiskave so pokazale, da si nista nikedar dopisovala grofica Flanderska in knez Ferdinand Koburški in da se ni nikoli izjavil princ Reuss o splošnem političnem stanji, kakor se to naglašá v pismih. Slednja je sestavila neznana oseba edino le iz namena, da bi napravila razprtije med evropskimi velesilami. „Reichsanzeiger“ pravi, da bi se nemški politiki lahko očitala dvostrankarstvo in nepoštenost, ko bi bil obseg teh listin istinit. Znano pa je, da Nemčija ni nikedar priznala Koburžana, ker je njegova vlada v nasprotji z berlinsko pogodbo.

Francoski trgovec Poisson, l. 1870 poveljnik 100. bataljona, pozivlja javno z oklici po vogalih svoje pariške someščane, naj ne plačujejo mestnih davkov, ker dovoljuje Seine-prefekt mestnemu zboru nepostavne izdaje. Kot take navaja Poisson: Razne podpore mnogoštevilnim prostozidarskim ložam; 15.000 frankov nekemu prostozidarju, da bo spisal primerno zgodovino pariško; pol milijona za pojedine v mestni palači. Takó so na primer koncem meseca marea v neki noči popili 42.000 litrov žganih opojnih pijač in skadili 80.000 Havana-smodk. Ker je bilo med 6 tisoč povabljenimi ena tretjina žensk, pride 7 litrov pijač in več ko 20 smodk na enega človeka. Poisson pravi, da se nepostavno potrosi na ta način vsako leto nad 30 milijonov. „K. V.“ pravi, da ima mož morda prav, toda zakaj pa volijo vedno take moze v mestni zbor? — Staro leto je zaključilo mestno zastopstvo prav v smislu svojega vspeveda. Usmiljene sestre, ki so štirideset let stregle revnim bolnikom v štirinajstem okraji, je siloma prognal iz dotičnih poslopij. Solzami v očeh je spremljalo revno prebivalstvo sestre pri njihovem odhodu. Ravno tako se bo zgodilo z usmiljenimi sestrami v kratkem po drugih okrajih. Zato pa zahtevajo mestni očetje od predsednika Sadi-Carnota, naj pomilosti vse političke zločince, celó vojaške ubežnike, ki bivajo jako mnogoštevilno v Belgiji. — Francija gré vedno le rakovo pot. — Minister naselbin Mahy se je odpovedal, ker se ni mogel sprijazniti z ostalimi ministri gledé državnega podtajništva.

Kruto postopanje italijanske vlade zoper rimskega župana Torlonia je napravilo na katoliških dvorih jako slab vtis. Irredentovsko časopisje pa vriska veselja vsled tega Crispijevega koraka. Sploh so pričeli irredentovski vodje živahneje delovati in vzdiguje irredenta na južnem Tiolskem in na Primorskem zopet ponosneje svojo ostudno glavo.

Kakove krasne razmere so v blaženi Italiji, kaže nam postopanje necega florenškega sodnika zoper tamošnjega francoskega konzula. Sodnik je izdal razsodbo in contumaciam zoper konzula na korist tuneškega podložnika Elmehi, ki se je izkazal, da ga je v ta namen pooblastil bej tuneški, dedič Huseima paše. Elmehi je na podlagi te razsodbe in s pomočjo italijanskih karabinijerov vdrl v stanovanje francoskega konzula, da bi mu siloma pobral listine, ki se tičejo zgorajšnje dedščine. Minister Flourens je ukazal veleposlaniku Mouy-ju, naj zahteva pojasnila od Crispija zaradi tega dogodka. Crispi je takoj odredil preiskavo. — „Journal des Débats“ pravi, da ta stvar nima nobene važnosti, ter je Crispi tudi že obljubil popolno zadoščenje.

Izvirni dopisi.

S kmetov na Kočevskem, 1. januarija. (Božični običaji.) Dragi čitatelj! Nočem te v duhu peljati v kočevsko mesto, kjer vlada pri velikem bogastvu nekaterih prevzetnost, temveč peljati te hočem rajši na deželo, med priproste kmečke ljudi, kjer kraljuje ljubi mir ter se nič ne vé o narodnej nestrpljivosti.

Tu je človek na deželi in vživa zdravi gorski zrak, kajti visoka in strma gora, obraščena z visocimi smrekami nam pošilja lepo duhtečo vonjavo doli v nižavo. V znožji gore se razprostira precéj dolga in široka planjava, kjer so goste in velike

vasi. Siromašno je večinoma ljudstvo v teh vaseh, ali trdno se drži vere svojih pradedov in njihovih običajev.

Ko večerni angeljski pozdrav zadoni, zbere se domača družina v hiši k molitvi. Potem gre hišni gospodar ali gospodinja s svojimi domačimi in pokropi vse sobe in čumnote z blagoslovljeno vodo in pokadi s kadilom.

Ko pa odbije sedma ura, zadoni veliki zvon, naznanjujoč, da nocojšnja noč je sveta noč. Med tem pa vsa družina glasno moli rožni venec.

Ako stopiš v sobo, kjer prebiva verna družina, kaj zagledaš tam? Skoraj milo se ti stori pri srcu, ker spomniš se na božične običaje, katere si videl v hiši svojih ljubih roditeljev, dokler si bil še z njimi v bolj ozki zvezi.

Na mizi, pognjeni s snažnim belim prtom, leži „poprtnjak“, velik, bel hleb kruha, okrašen s ptički in z lepo izrezljanim vencem iz testa. Na hleb je naslonjeno sito podloženo z majhnim brusom. Na drugi strani hleba leži velik kuhinjski nož. Na klopi pri mizi leži balta ali sekira, zraven tega orodja srpi, katerih število se ravna po številu ženskega osobja pri hiši. Slednjič zagledaš tam posodje za mleko.

Ti običaji imajo gotovo svojo korenino ali vzrok v poljedelstvu.

Iz Krškega, 1. januarija. (Šolarska kuhinja.) Pri nas se je že lansko leto ustanovila „šolarska kuhinja“ z namenom, da se o zimskem času opoludne preskrbi kaka topla jed ubogim šolarjem ljudske šole, ki morajo čakati na popoldanski pouk. — To hvalevredno podjetje se je ponovilo tudi za letošnje šolsko leto. V ta namen so se zavezali p. n. udje, posebno gospe in gospodičine, plačevati na mesec primerne doneske ali pa na domu pogostovati primerno število otrok. Plačujejo pa na mesec po 5 gold.: blagorodna gospa Josipina Hočvarjeva; po 1 gold. gospé: Viljelmína Aussetz, Ernestina Gabršek, Josipina Gregorin, Marija Mencinger in Marija Pfeifer, gospica Marija Wessner in gospod Henrik Weiglein; po 50 kr. gospé: Klotilda Engelsberger, Leopoldina Ferk, Ana Grebenec, Mar. pl. Gspan, Franjica Jugovic, Julija Kobal, Terezija Rumpret, Marija Stanzer, Ana Šešek, Mar. Vanič, Zdenka Waschica, Marija Wingler in Neimenovana, gospici: Amalija Havelka in Marija Michél, in gospodje: Josip Bezljaj, Anton Klein in Tom. Romih; po 40 kr. gospé: Ivana Hirschberg, Alojzija Krapš in Marija Verbič; po 30 kr. gospé: Alojzija Gabrič, Klementina Jermann, Ana Lesjak, Franica Perhavec in Hedviga Zazula, in gospodje: Leopold Golf, Fr. in Karol Reichel. — Na dom so vzele na dan po dva otroka: gospa Franica Gregorič; po jednega otroka gospé: Terezija Janež, Berta Kersnik, Julija Lapajne, Marija Ravnika, Marija Rupert, Alojzija Schener in Ivana Zesser, in g. Josip Božič. — Na ta način se že od 14. novembra t. l. pogosti vsak šolski dan do štirideset ubogih otrok z juho in z mesom ali s čim drugim. Presrečna hvala bodi izrečena vsem blagim dobrotnikom, sosebno nežnočutnim damam, tako tudi gospema M. Michélov in E. Gabrškovi, ki se požrtvovalno trudite s kuho in s postrežbo za one otroke, za ktere se plačuje v denarjih. Bog plati! Naj bi našel ta vzgled mnogo posnemovalcev tudi po drugod!

Dnevne novice.

(Presvetla cesarica Elizabeta) pri vsaki priliki pokaže svoje usmiljeno srce. Omenili smo pred tedni, da je cesarska ladija „Greif“, na kateri se je cesarica z otoka Krk vračala v Miramar, ob istrskih otokih zadela v laški trabakelj in ga potopila ter je ondi vtonil 14leten deček, pomorski vajenec A. Sattorini. Presvetla cesarica Elizabeta poslala je že piletnim roditeljem ponesrečenca 4000 gld. Šestero pomorščakov, ki so takoj takrat iz cesarske blagajnice prejeli 300 gld., dobili so za božične praznike od cesarice zopet 300 gld.

(Sv. Očetu) poslali so njegovi slavitelji v Gradei, kjer je bila dopoludne slovesna služba božja v veliki cerkvi, popoldne pa v semenškem refektoriju slavnostna beseda, sledeč telegram: „Graški in štajerski katoliki čestitajo najvdaneje Nj. Svetosti z otroškimi občutki ter prosijo v spoštovanji in pokorščini do sv. stola papeževega blagoslova.“ Na veliki cerkvi vibrali ste dve velikanski zastavi: črno-rumena in belo-rumena, torej cesarska in papeževa, jako lepo

znamenje, da je poleg zvestobe do sv. Cerkve vedno tudi prostor za zvestobo do cesarja.

(Prihodnja seja deželnega zbora) bo v četrtek 5. t. m.

(Državni zbor) prične se zopet 24. januarija.

(Štajarski deželni zbor) pričel bo svoje seje zopet dné 9. januarija in bo zboroval do 22. januarija. Dela ga čaka obilno, na pr. ribarska postava, „Joanneuma“ prodaja, prezidavanje deželne hiše, razni železnični načrti in dotične peticije, katerih ni malo. Konečno bode pa tudi zemljeknjižni odsek svoje mnenje izrekel o znanem Pražakovem odloku. Hiteti bodo morali štajarski deželni poslanci, da rešijo nakopičeno gradivo.

(Imenovanje.) Gosp. Franc G o g o l a, računski oficijal na Dunaji, imenovan je računskim preglednikom v ministerstvu.

(Umrli) je danes na Igu za dolgo in hudo boleznijo g. Anton Č u k, c. kr. jamski oglednik v pokoji. Pogreb bo v četrtek ob 9. uri dopoldne. Naj počiva v miru!

(Umrli) je včeraj popoldne po kratki bolezni soproga c. kr. računskega svetovalca, g. Alojzija B a y r - a, rojena P o d k r a j š k o v a.

(Železnični promet) je večinoma že povsod odprt, koder je bil zaradi zametov ustavljen.

(Personalstand des Bisthumes Lavant) za l. 1888 je izšel ravnokar. Iz lične knjižnice izvemo, da ima sosedna naša skoraj vseskozi slovenska škofija sedaj vseh mašnikov skupaj 449. Izmed teh jih deluje v duhovnem pastirstvu 337, v drugih službah jih je 67, umirovljenih pa 45. Najstarejši mašnik v škofiji je veleč. g. Marko Glaser, častni kanonik in župnik v Št. Petru pri Mariboru. Župnij je v Lavantinski škofiji 188, lokalij 31, kaplanij 187 (sedaj 71 praznih), pa 7 beneficijev. Vseh cerkvâ je v vladikovini 634.

(Slavčeva novoletna veselica) bila je v nedeljo jako živahna. Posebno veselje videlo se je na obrazih slavev-pevcev; ni čudo, saj so ravno malo poprej dokazali najodličnejšemu občinstvu ljubljanskemu v redutni dvorani, kako vrlo napreduje njihovo društvo. Lepo se je pričelo novo leto „Slavcu“, in preverjeni smo, da se bode uresničila želja, izražena v govoru društvenega predsednika: „Naj ostanejo dosežani prijatelji zvesti lansko leto blagoslovljeni zastavi, pod katero naj društvo napreduje v isti meri, kakor dosedaj!“ Znanemu dovršenemu predavanju vojaške godbe in težkim, pa vendar gladko popevanim pesmam zborovim je občinstvo burno skazovalo svojo zadovoljnost in pohvalo. Veselost pa je bila nepopisljiva, ko so nastopili v „Ponesrečeni skušnji“ gg. Bajec, Jeršek, Perdan in Verovšek. Celó strokovnjaki se niso mogli vzdržati srčnega smehú, ko so videli v resnici te drastične prikazni na odru. — Slavčevi večeri so toplega priporočila vredne veselice posebno za člane srednjega stanu, ako se hočejo pošteno zabavati.

(Zmrnil je) na sv. Štefana dan ponoči v Kamniku petdesetletni čevljarski pomočnik J. K u š a r. Štajarski nemški listi se temu čudijo in nekako pomilovalno nekdo vpraša, če v Kamniku za onemogle stare ljudi o Božiči nimajo boljših stanovanj, kakor je svinjak. Na to ni treba drugega odgovora, kakor: „vsak pred svojim pragom!“ „Revček Andrejček“ je živ odsev prežalostnega položaja onemoglih revežev na nemškem Štajarskem.

(Obešen) je bil 20. t. m. v Banjaluki morilec našega rojaka, misijonarja L a h a, imenom B o ž o M a n d i č. Ta je bil jedini, katerega so zasačili pri zločinu; tajil je vedno svoje hudobno dejanje in tudi svojih tovarišev ni hotel imenovati.

(Zavarovanje delavcev.) „Wr. Ztg.“ je objavila dné 28. decembra potrjeno postavo o zavarovanju delavcev.

(„Slovenski Pravnik“) pričel je zopet izhajati; vreduje ga g. dr. Alfonz Mosche. Vsebina prvi številki je: Kakošen upliv imajo določila § 2. post. z dné 10. junija 1887. št. 74 d. z. na prej pridobljene zastavne pravice. — K obdačenju žganih pijač. — Pravniški razgovori. — Pravni pregled za leto 1887. — Slovensko pravniško društvo. — Pravo sodje. (Posebno zvršilo z likvidacijsko sodbo v konkurzu prisojenih stroškov ni dovoljeno.) — Listek. — Književnost. — Drobne vesti. — Izdajatelj apeluje v predgovoru na slovenske pravnike, naj vsak po svoji moči pripomaga, da postane list veren izraz teženj in želja naših.

Telegrami.

Dunaj, 3. jan. Nadvojvodinja Marija Terzija, soproga nadvojvode Karola Štefana, je včeraj srečno porodila nadvojvodinjo.

Petrograd, 3. jan. „Journal de St. Pet.“ izraža veliko zadovoljnost, da so se objavile ponarejene listine. „Reichsanzeiger“ pravi, da se mora visoko ceniti odkritosrčnost, s katero se popravlja slučajno nezaupanje, kakor tudi lojalnost, s katero hočejo pojasniti nezaupanje.

Rim, 2. jan. Včeraj je bilo vreme mrzlo, sicer lepo. Že zgodaj je bilo mnogo ljudi na Petrovem trgu. V cerkvi in zunaj je bil popoln mir. Med zlato mašo so zvonili po vsem Rimu. Ob 1/2 10. uri so prinesli papeža iz Vatikana v cerkev; občinstvo ga je živahno pozdravljalo. Po tih sv. maši je Nj. Svetost zapel zahvalno pesen. Nato je v sredi cerkve z glasnim glasom s prestola dal blagoslov; občinstvo ga je zopet glasno pozdravljalo. Vsi cerkveni zavodi in hiše so bile krasno razsvetljene.

Rim, 3. jan. Ruski car je v svoji čestitki papežu izrekel prepričanje, da bo mogel vsled velike modrosti papeževe zjediniti potrebe rimske cerkve v Rusiji s temeljnimi načeli države.

Listnica opravištv.

Ako kateri p. n. naročnikov ni dobil prve številke našega lista, naj nam blagovoljno naznani.

G. M. R. v B. stari dolg 10 gl. za l. 83. vpisali 6 gl.

G. A. V. v L. Vse za stari dolg.

G. J. O. v Š. Poslano vpisali za l. 88.; dolga nič ne najdemo.

G. F. K. v K. Zapisali vse, kakor ste želeli za l. 88 a vpisani ste na dolgu 15.

Dijaška kuhinja v Celji.

Za II. društveno, šolsko leto 1887/88, so dalje darovali prečastiti in častiti gospodje:

Anton Lednik, župnik v Podsredi letnino . . .	5 gl.	—	kr.
Franc Zdošek, župnik v Solčavi letnino . . .	5	—	—
Boštjan Kregar, učitelj v Celji letnino . . .	5	—	—
J. Vilhar v Ljubljani letnino . . .	5	—	—
Jurij Bezenšek, župnik v Čadrami letnino . . .	5	—	—
Dr. Karol Smidinger, c. kr. notar v Kamniku letnino . . .	5	—	—
Tomaž Vaida, Andrej Perc, Dr. Vrečko, Ljudevit Hudovernik, Dr. Urban Lemež, F. Irgl, Leopold Vehovar, Valentin Mikuš in Dr. Horvat, vsi v Celji, mesečnino po 50 kr.	4	50	—
Mihael Jezovšek not. k. v Ptujem	3	—	—
Posojilnica v Ljutomeru	30	—	—
Gregor Presešek, kaplan v Polčanah	4	—	—
Neimenovani po g. prof. Krušič-u za depr.	4	—	—
A. Podhostnik, kaplan v Mozirji nabral	2	21	—
potem od pr. g. Mat Frece, župnika letnino	5	—	—
in od pr. g. Ramov, župnika letnino	1	—	—
D. Ipavie, v Št. Juriju, letnino	5	—	—
Blaž Dolinšek župnik v frankolovem, letnino	5	—	—
R. Marzidovšek, c. kr. vojni kaplan v Zadru, letnino	5	—	—

Vsem prisrčna zahvala in uljudna prošnja za daljne mile darove.

Celje, dné 26. decembra 1887.

Maks Veršec,
blagajnik.

Mihael Vošnjak,
predsednik.

Umrli so:

30. decembra. Marija Petrič, krojačeva žena, 41 let, Krakovske ulice št. 3, Variola. — Bernard Stergar, posestnik, 66 let, Gruberjeve ulice št. 3, pljučni emphysem. — Franc Korbar, posestnik, 50 let, Ulice na Grad št. 12, tuberkuloza.

Vremensko sporočilo.

Ura	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	739.67	—22.6	sl. svzh.	megla	
1. 2. u. pop.	737.47	—14.6	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	737.93	—18.6	sl. vzh.	megla	
7. u. jut.	736.43	—15.0	sl. jzap.	jasno	
2. 2. u. pop.	736.15	—7.4	sl. jzap.	oblačno	0.00
9. u. zveč.	736.47	—5.2	—	—	

V nedeljo jutraj in zvečer megla, čez dan jasno. V ponedeljek jutraj jasno, potem černo. Srednja temperatura obeh dnij 18.6° in — 9.2° C, za 15.7° in 6.3° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

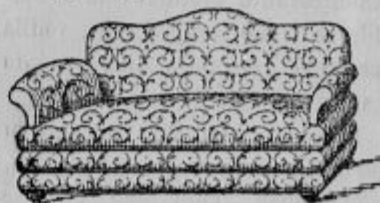
3. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	76 gl. 90 kr
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	79 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „ 25 „
Papirna renta, davka prosta	90 „ 95 „
Akcijske avstr.-ogorske banke	852 „ — „
Kreditne akcije	267 „ 60 „
London	127 „ 15 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 06 „
Cesarski cekini	6 „ 01 „
Nemške marke	62 „ 32 1/2 „

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice štey. 3.

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarja t. l.: Divane (glej podebo) po 26 in 27 gld. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federmatratzen) po 10 gld. Zimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. ☛

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. ☛

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Štev. 889.

Razpis službe občinskega paznika.

Pri mestni občini ~~Kamniku~~ izpraznjena je služba občinskega paznika (policeja) z letno plačo 420 gld. Prosilci slovenskega in nemškega jezika zmožni naj svoje prošnje s prilogi vred, in sicer tisti, kateri so v javni službi, potom svojega predstojnega urada najdalje do

25. januarija 1888

podpisanemu uradu vpošljejo. Ako možno, naj se prosilec osebno predstavi.

Opomni se, da bo ta paznik imel tudi nalog, zvečer mestne svetilnice prižigati.

Mestno županstvo v Kamniku

24. decembra 1887.

Župan:

(3) Fischer S. r.

Tekoče zlato in srebro za pozlačenje posrebreženje in zboljšanje okvirov, lesa, kovine, stekla itd. in vseh predmetov. Krasno in trajno. Raba za vsacega jako priprosta. Cena steklenici s čopičem 1 gld., 6 steklenic 5 gld., 12 steklenic 9 gld.

Tekoče likalo, ki daje v trenutku svetlo črno barvo. Najboljše sredstvo, da se ohrani obuvalec usnjina. Svetli se in posuši takoj ter napravi usnje nepremočljivo. Izvrtstvo za razna obuvale in konjsko opravo.

Cena zabojčku z 2 velikima steklenicama 1.30 poštne prosto. Cena zabojčku s 6 velikimi steklenicami 3 gld. poštne prosto. Cena zabojčku s 6 velikimi steklenicami 4 gld. 80 kr. poštne prosto.

Tekoč ribji lep (syndetikon) je priznано najboljšo lepilo za najraznejše snovi, skleja, lepi, spaja in veže: steklo, kamen, alabaster, mavec, porcelan, marmor, slonovo kost, les, usnje, papir itd. Ostane leta nespremenjen v svojem učinku, vedno tekoč, tedaj pripraven za rabo. Cena veliki steklenici 50 kr., 6 steklenicam 2 gld., 12 steklenicam 3 gld. 50 kr.; kilo po 1 gld. 80 kr., 1 zaboj s 4 1/2 klgr. netovsebine 6 gld. 50 kr. prosto poštne.

Konservator pohištva, odstranjuje z največjo lahkoto madeže in spuščaje na pohištvo ter jim daje zopet prejšnji svit. Steklenica s 1/4 litra 1 gld., 6 steklenic 4 gld. 80 kr.

Hevrekka (smrt črnilnim madežem) odstranjuje hipoma iz papirja črnilne madeže, cele spisane vrste itd., kakor tudi barvo za štampilje. Cena steklenici 50 kr., 6 steklenicam 2 gld. 20 kr.

Univerzalna čistilna politura. Vspeh veliki kanski Presega vse čistilne in politurne pripomočke ter daje z enkratno rabo nov, bliščeč in stalen lesk vsem vsled rabe zatemnelim predmetom iz lesa, kovine ali usnja, kakor tudi oljnatim slikam. Cena steklenici 50 kr., 6 steklenicam 2 gld. 20 kr.

Proti povzetju ali poprejšnji gotovini razpčilja

KAROL PRÖLS V BRNU 206

na Moravskem. (8)